

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozestana dnia 29. czerwca 1886.

99.

Ustawa z dnia 4. czerwca 1886,

o odstąpieniu przez zamianę nieruchomości rządowej w Pradze, tudzież o sprzedaży nieruchomości rządowej w Krakowie i o sposobie użycia sumy z tej sprzedaży otrzymanej, jakoteż o sposobie użycia sumy za sprzedane budowle fortyfikacyjne w Pradze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

1. Upoważniam Mego Ministra skarbu:

A. Żeby za stosowną dopłatą w gotówce zamienił skarbowe kawałki gruntu w gminie katastralnej obrębu fortecznego praskiego łącznie rozległości 2362·13 sążni kwadratowych, czyli 8495·77 m^2 za kawałki gruntu w gminie katastralnej śmichowskiej łącznie rozległości 1616·21 sążni kwadratowych, czyli 5812·97 m^2 .

Z rzeczonym dochodem w gotówce postąpi się później jak z przychodem na rok 1886 nie przewidzianym w ustawie skarbowej na rok 1886, 42 rozdziale pokrycia, tytule 1.

B. Żeby sprzedał ujeżdżalnię wojskową niekrytą i krytą, pod numerami parc. 1784 i 1908 na Piasku w Krakowie, i żeby sumę z tej sprzedaży otrzymaną oddał do dyspozycyi Administracyi wojskowej na kupienie natomiast innego gruntu.

C. Z Dochodem z sprzedaży budowli fortyfikacyjnych w Pradze pozbytych na zasadzie ustawy z dnia 28. czerwca 1871 (Dz. u. p. Nr. 60, lit. e), po strąceniu kwoty 20.000 zł., która ma być oddana do dyspozycyi Administracyi wojskowej na urządzenie budowli, które mają być zatrzymane, postąpić należy tak, jak z dopłatą w gotówce wzmiankowaną p d A.

2. Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 4. czerwca 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

100.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 12. czerwca 1886,

tyczące się szkolnego w szkołach średnich rządowych (gimnazyach, szkołach realnych).

W przedmiocie szkolnego w szkołach średnich (gimnazyach i szkołach realnych) przez Rząd utrzymywanych, rozporządzam na zasadzie §fu 9go ustawy z dnia 9. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46) co następuje:

1. Szkolne przypadające za półrocze ustanawia się niniejszem w trojakim wymiarze:

- a) dla Wiednia w kwocie dwadzieścia pięć (25) złotych,
- b) dla innych miast prócz Wiednia, liczących po więcej niż 25.000 mieszkańców, w kwocie dwadzieścia (20) złotych,
- c) dla innych miejsc po piętnaście (15) złotych.

2. Do opłaty szkolnego zaprowadzają się znaczki szkolne. Sposób poboru przepisany będzie osobną instrukcją.

3. Do opłacania szkolnego obowiązany jest każdy uczeń publiczny, o ile nie jest od tego podług przepisów uwolniony (ustęp 6 i n.) i — bez wyjątku — każdy zapisany uczeń prywatny, jakoteż każdy uczeń nadzwyczajny.

4. Uczniowie publiczni i nadzwyczajni winni opłacać szkolne z góry, w ciągu pierwszych sześciu tygodni każdego półrocza.

Uczniom, którzy tej należytości nie opłacą w ciągu rzeczzonego terminu, nie wolno uczęszczać nadal do szkoły.

Uczniowie prywatni, zanim będą przypuszczeni do egzaminu półrocznego, winni udowodnić, że szkolne opłacili.

Uczeń prywatny, któremu wyjątkowo pozwolono zdać egzamin roczny zamiast półrocznych, winien opłacić szkolne za obadwa półrocza.

5. Zapłaconego szkolnego nie zwraca się uczniowi nawet wtedy, gdyby jeszcze przed upływem półrocza wystąpił ze szkoły lub został wykluczony.

Atoli w razie usprawiedliwionego przejścia do innej szkoły średniej rządowej, potwierdzenie odbioru opłaconego szkolnego jest ważne także dla zakładu, do którego uczeń był zniewolony przejść, a to niezawisłe od wielkości czesnego w tym zakładzie istniejącego.

6. Uczniowie publiczni mogą być uwolnieni od opłaty szkolnego:

- a) jeżeli w ostatnim półroczu otrzymali z obyczajów i pilności jeden z dwóch pierwszych stopni przepisanej skali klasyfikacyjnej a z postępu w naukach przynajmniej ogólną pierwszą klasę,
- b) jeżeli uczniowie a względnie osoby obowiązane do ich utrzymywania są prawdziwie ubogie, to jest, mają tak szczupłe dochody, że opłacanie szkolnego wystawiałoby ich na dotkliwy niedostatek.

7. Aż do dalszego rozporządzenia można także być uwolnionym od połowy szkolnego.

Warunkiem do uzyskania takiego uwolnienia jest, żeby uczeń w zupełności czynił zadość wymaganiom ustępu 6go a) i żeby stosunki majątkowe uczniów a względnie tych, którzy do ich utrzymywania są obowiązani, nakazywały uznać, że wprawdzie nie są tak biedni, aby zgoła nie zapłacić nie mogli, lecz nie mogą zapłacić całej należytości.

8. Każde uwolnienie od szkolnego — tak od całego jak i od połowy — liczy się od tego półrocza, w którym je przyznano i dopóty tylko jest ważne, dopóki trwają w zupełności wszystkie warunki, pod którymi prawidłowo mogło być użyte.

W każdym przeto półroczu, ze względu na stopnie z obyczajów, pilności i postępu w naukach rewidować należy dokładnie uwolnienia od szkolnego i uczniów, którzyby uwolnienie postradali, o tem uwiadamiać.

9. Jeżeli z przyczyny udowodnionej choroby lub z powodu innych ważnych okoliczności uczeń nie mógł być z końcem półrocza klasyfikowany podług ogólnego wyniku swoich prac półrocznych i jeżeli w skutek tego musiał dodatkowo zdawać egzamin, poprawka taka sama przez się nie pociąga za sobą utraty uwolnienia. Egzamin jednak winien odbyć się z pomyślnym skutkiem w ciągu pierwszego miesiąca następnego półrocza.

10. Aby dla ucznia uzyskać uwolnienie od szkolnego, podać należy do dyrekeji szkoły średniej, do której tenże uczęszcza, prośbę, opatrzoną świadectwem z ostatniego półrocza i świadectwem urzędowym, wyjaśniającem stosunki majątkowe a wydanem nie dawniej jak przed rokiem.

W tem ostatniem świadectwie wyluszczone być powinny stosunki majątkowe o tyle dokładnie i szczegółowo, o ile jest to potrzebne do wydania uzasadnionego sądu. Każde takie świadectwo, na podstawie którego nastąpi uwolnienie, będzie uważane za ważne dopóty, dopóki szczególne okoliczności nie każą wątpić o istnieniu stosunków w tem świadectwie potwierdzonych. W każdym jednak czasie może być zażądane złożenie nowego świadectwa.

11. Grono nauczycielskie na podstawie ścisłego zbadania tych dokumentów i ze względu na własne spostrzeżenia, przedstawia swoje wnioski Władzy szkolnej krajowej. Tak za te wnioski, jak i za ścisłe zbadanie i prawdziwość swego opisu istotnych stosunków, odpowiedzialne jest grono nauczycielskie.

12. Co do wniosków grona nauczycielskiego orzeka Władza szkolna krajowa. Dla zapobieżenia zwracaniu szkolnego już opłaconego, orzeczenie wydane być ma i uczniom oznajmione w każdym razie przed upływem terminu ustanowionego do składania szkolnego.

Przeciw orzeczeniu rady szkolnej krajowej niema odwołania.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od początku roku szkolnego 1886/87 a jednocześnie utracą moc wszystkie dawniejsze przepisy, dotyczące się tego przedmiotu.

Gautsch r. w.

101.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 27. czerwca 1886,

tyczące się wykonania rozporządzeń tychże ministerstw z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 76 i Nr. 77), dotyczących się ceł odwetowych od towarów rumuńskich, tudzież rozporządzenia z dnia 24. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 79, Dz. roz. m. sk. Nr. 20), dotyczące się przejściowego postępowania celniczego z towarami pochodzącymi z Rumunii.

§. 1.

Cła od towarów pochodzących z Rumunii, ustanowione w rozporządzeniu z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 77), opłacane być mają także od towarów

wprowadzanych za pośrednictwem wolnych portów tryestyńskiego i rjeckiego i także zboże rumuńskie wprowadzane na Tryest i Rječę nie ma być przypuszczane do obrotu mlewego, uwolnionego od cła w myśl rozporządzenia z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 76).

Urzędy portowe w Tryeście i Rjece winny uwiadomić komorę o przybyciu okrętu obladowanego całkiem lub po części towarami rumuńskimi; za przybyciem drogą lądową towarów, które przez okrąg cłowy austriacko-węgierski mają być przewiezione, komory w Tryeście i Rjece winny same wziąć transport pod kontrolą; rzeczony komory winny te towary, co do których albo z papierów przewozowych, albo z oznak zewnętrznych, albo z innych okoliczności przekonać się można, że towary, ładem lub morzem przywiezione, pochodzą z Rumunii, a strona nie może udowodnić, że towar zkądinąd pochodzi lub w innem państwie uzyskał krajowość, kazać złożyć w magazynie komory, albo w magazynie prywatnym, który komora drugim kluczem zamyka (w Tryeście także w jednym z magazynów gminy i izby handlowej, będących pod kontrolą cłową) a gdyby zostały wprowadzone do okręgu cłowego, nałożyć cło podług przerzeczonych rozporządzeń z dnia 22. maja 1886.

§. 2.

Dodatkowo do rozporządzenia z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 76) postanawia się, że także zboże pochodzące z Włoch przypuszczane być ma do obrotu mlewego tylko za złożeniem świadectw pochodzenia.

§. 3.

Kukurydza, pochodząca z Rumunii, którą rozporządzeniem z dnia 24. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 79) pozwolono aż do 20. czerwca przepuszczać za opłatą powszechnego cła bez dodatku odwetowego, na podstawie dawniejszych umów o dostawę, może być i później przez c. k. lub k. węgierską komorę przepuszczona, jeżeli posyłka wyprawiona była przed dniem 1. czerwca okrętem przez Czarne morze do portu austriackiego lub węgierskiego a odnośny c. k. lub k. węgierski urząd portowy portu przybycia potwierdzi, że spóźnione przybycie okrętu usprawiedliwiają stosunki odległości i stanu atmosferycznego.

§. 4.

Cło od towarów poniżej wymienionych, o ile jako nie pochodzące z Rumunii nadchodzą do okręgu cłowego przez granicę od strony Rosyi, Rumunii i Serbii lub morzem a względnie przez granice okręgów wyłączonych, pobierane będzie, począwszy od dnia 1. lipca 1886 w kwotach ustanowionych w powszechnej taryfie a względnie w kwotach traktatami zawarowanych, tylko za złożeniem świadectw pochodzenia.

Towary te są następujące:

Zboże z wyjątkiem prosa (T. Nr. 23 i 24), strączywo (T. Nr. 26), bydło rzeźne i pociągowe z wyjątkiem koni, źrebiąt, mulów i osłów (T. Nr. 39 aż do 47), jaja (T. Nr. 55), skóry i blamy (T. Nr. 60), masło (T. Nr. 65), tłuszcz wieprzowy i gęsi, słonina (T. Nr. 66), mięso świeże lub przyrządzone (T. Nr. 83), tudzież wełna (T. Nr. 152).

Rzeczony świadectwa pochodzenia winny czynić zadość wymaganiom §. 4go Przepisu wykonawczego do Taryfy cłowej.

Jeżeli towary te przechodzą przez Rumunią, powinny nadchodzić w workach, pakach itp. przez Władzę cłową kraju pochodzenia oplombowanych, z nienaruszonymi plombami.